

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-61/13

**Research and Production Company «Melt Water» UAB
κατά**

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια
και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**

«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος NUEVA — Άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Παράβαση της υποχρέωσης εμπρόθεσμης καταβολής του τέλους προσφυγής — Αμφισημία σε συγκεκριμένη γλωσσική απόδοση — Ομοιόμορφη ερμηνεία — Τυχαιό συμβάν ή ανωτέρα βία — Συγγνωστή πλάνη — Υποχρέωση επαγρύπνησης και επιμέλειας»

Περίληψη – Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Μαΐου 2014

1. Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία προσφυγής — Προσφυγή ενώπιον του δικαστή της Ένωσης — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Διαταγή απευθυνόμενη στο Γραφείο — Δεν επιίπτει (Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 65 § 6)
2. Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ερμηνεία — Διατάξεις διατυπωμένες σε περισσότερες από μία γλώσσες — Ομοιόμορφη ερμηνεία — Αποκλίσεις μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων — Βάση αναφοράς η γενική οικονομία και ο σκοπός της επίμαχης ρυθμίσεως
3. Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία προσφυγής — Προθεσμία και τύπος της προσφυγής — Έγγραφο κατάθεση εντός προθεσμίας δύο μηνών — Καταβολή του τέλους προσφυγής (Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 60)
4. Κοινοτικό σήμα — Δικονομικές διατάξεις — Προθεσμίες — Εκπρόθεσμη άσκηση — Παρεκκλίσεις — Υποχρέωση επαγρύπνησεως και επιμέλειας (Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 60· κανονισμός 2868/95 της Επιτροπής, άρθρο 1, κανόνας 49 § 3)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 15)

2. Όλες οι γλωσσικές αποδόσεις διατάξεως του δικαίου της Ένωσης είναι εξίσου αυθεντικές και πρέπει, κατ' αρχήν, να αναγνωρίζεται σε αυτές η ίδια αξία, η οποία δεν μπορεί να παραλλάσσει σε συνάρτηση, μεταξύ άλλων, με το μέγεθος του πληθυσμού των κρατών μελών όπου ομιλείται η κάθε γλώσσα. Η διατύπωση που χρησιμοποιείται σε μία από τις γλωσσικές αποδόσεις διατάξεως του δικαίου της Ένωσης δεν μπορεί να αποτελεί τη μοναδική βάση για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής ούτε μπορεί να της αναγνωρισθεί, προς τον σκοπό αυτό, υπεροχή έναντι των λοιπών γλωσσικών αποδόσεων. Πράγματι, μια τέτοια προσέγγιση θα ήταν ασύμβατη με την επιταγή ομοιόμορφης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης.

Αφενός, η απαίτηση ομοιόμορφης ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης δεν επιτρέπει να λαμβάνεται μεμονωμένα υπόψη ένα συγκεκριμένο κείμενο, αλλά αντιθέτως επιβάλλει, σε περίπτωση αμφιβολίας, το κείμενο αυτό να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται υπό το πρίσμα της αποδόσεώς του στις λοιπές επίσημες γλώσσες. Αφετέρου, η απαίτηση ομοιόμορφης ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης επιβάλλει, σε περίπτωση αποκλίσεων μεταξύ των διάφορων γλωσσικών αποδόσεων κάποιας διατάξεως, η διάταξη αυτή να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τη συνολική οικονομία και τον σκοπό της ρυθμίσεως της οποίας αποτελεί μέρος.

(βλ. σκέψεις 20, 26-28)

3. Το άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009 πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπο ομοιόμορφο και υπό την έννοια ότι για να θεωρηθεί ασκηθείσα η προσφυγή απαιτείται η καταβολή του τέλους προσφυγής, οπότε η καταβολή αυτή συνδέεται με την κατάθεση της προσφυγής και πρέπει να πραγματοποιείται εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης με την προσφυγή αποφάσεως, όπως ισχύει και για την κατάθεση της προσφυγής. Η προθεσμία των τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης της αποφάσεως ισχύει μόνο για την κατάθεση του υπομνήματος στο οποίο εκτίθενται οι λόγοι της προσφυγής, και όχι για την καταβολή του τέλους προσφυγής.

Η ομοιόμορφη αυτή ερμηνεία, δεδομένου ότι στηρίζεται στις αποδόσεις του άρθρου αυτού στις υπόλοιπες επίσημες γλώσσες της Ένωσης, καθώς και στη γενική οικονομία και τον σκοπό αυτού, είναι η μόνη σύμφωνη με την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Πράγματι, η τήρηση των δικονομικών προθεσμιών, ιδίως όσον αφορά την άσκηση της προσφυγής, είναι ζήτημα δημοσίας τάξεως και κάθε ερμηνεία διαφορετική από την ομοιόμορφη αυτή ερμηνεία θα μπορούσε να θίξει την ασφάλεια δικαίου.

(βλ. σκέψεις 31, 34)

4. Παρέκκλιση από την εφαρμογή των διατάξεων της Ένωσης περί δικονομικών προθεσμιών χωρεί μόνο σε όλως εξαιρετικές περιστάσεις, δεδομένου ότι η αυστηρή εφαρμογή των κανόνων αυτών ανταποκρίνεται στην επιταγή της ασφάλειας δικαίου και στην ανάγκη να αποφεύγεται κάθε δυσμενής διάκριση και κάθε αυθαίρετη μεταχείριση κατά την απονομή της δικαιοσύνης. Είτε οι περιστάσεις αυτές χαρακτηρισθούν ως τυχαίο γεγονός είτε ως ανωτέρα βία ή ακόμα και ως συγγνωστή πλάνη, περιλαμβάνουν, σε κάθε περίπτωση, ένα υποκειμενικό στοιχείο που συνδέεται με την υποχρέωση του καλόπιστου διοικουμένου να αποδείξει ότι επέδειξε την επαγρύπνηση και την επιμέλεια που απαιτείται από έναν συναλλασσόμενο με τη συνήθη ενημέρωση, για την παρακολούθηση της εξελίξεως της διαδικασίας και την τήρηση των προβλεπόμενων προθεσμιών.

Λόγω της ελλείψεως επαγρύπνησης και επιμέλειας εκ μέρους της προσφεύγουσας, αυτή δεν μπορεί να επικαλεσθεί τυχαίο γεγονός ούτε ανωτέρα βία, ούτε συγγνωστή πλάνη, για να δικαιολογήσει το γεγονός ότι δεν κατέβαλε το τέλος προσφυγής εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

(βλ. σκέψεις 38, 42)